

Społeczeństwo, mimo przeprowadzonej reformy dotyczącej odpadów komunalnych, wciąż w sposób niewystarczający dokonuje selektywnego zbierania odpadów. Mieszkańcy pozbywają się odpadów zmieszanych albo w niewłaściwy sposób je rozdzielają. Powoduje to pogorszenie jakości odpadów i utrudnia ich późniejsze zagospodarowanie. Zgodnie z prowadzonymi badaniami tylko 68% Polaków deklaruje, że w swoich gospodarstwach domowych segreguje odpady.

Wymogi dyrektywy 2008/98/WE; 1999/31/WE oraz inne akty prawne wyznaczają minimalne poziomy zagospodarowania niektórych rodzajów odpadów do ponownego użycia w perspektywie najbliższej dekady. Obecnie w Polsce trwa budowa nowoczesnych instalacji do kolejnych etapów zagospodarowania odpadów (np. instalacje do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, spalarnie), ale ich liczba wciąż nie jest wystarczająca. Ponadto, niejednokrotnie do takich instalacji dostarczane są odpady niskiej jakości (np. mokry lub tłusty papier, drewno zanieczyszczone środkami chemicznymi), co powoduje pogorszenie parametrów produktów, które są tworzone z ich wykorzystaniem.

4.6.6. Ochrona przyrody i krajobrazu

Zgodnie z informacjami GUS *Polska zaliczana jest do grupy państw europejskich o najwyższym wskaźniku różnorodności biologicznej zarówno pod względem liczby gatunków, jak i walorów przyrodniczych.*¹¹ Obszary prawnie chronionej przyrody obejmują 32,5% terytorium kraju (około 101 tys. km²).¹² Mimo tego istotna część gatunków i siedlisk jest wciąż zagrożona. Zgodnie z danymi zawartymi w *Programie ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej* wciąż nie udało się zahamować procesu wymierania wśród wielu gatunków zwierząt, grzybów i roślin oraz ochrony ich siedlisk. Wyzwaniem jest wypełnienie celów sformułowanych w ramach Komunikatu Komisji z dnia 3 czerwca 2011 r. „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 roku.” [KOM(2011) 244] dotyczących utrzymania i wzmocnienia ekosystemów i ich funkcji.

Niemniej jednak dzięki obniżeniu poziomu emisji przemysłowych zauważalne jest istotne złagodzenie presji na niektóre siedliska – szczególnie na obszarach leśnych, które ulegały niszczeniu w wyniku przenoszenia niebezpiecznych substancji przemysłowych na znaczne odległości. Wraz z wprowadzeniem nowych, bardziej restrykcyjnych wymogów dotyczących dopuszczalnych norm emisji substancji do wody oraz powietrza zmniejszyło się również ryzyko niekorzystnego oddziaływania na środowisko wodne. Jednak ze względu na niewielkie rozmiary oraz objętość, jak również morfologię – szczególnym wyzwaniem w tym zakresie jest zachowanie równowagi biologicznej Morza Bałtyckiego.

¹¹ Ochrona Środowiska 2014, GUS.

¹² Zgodnie z danymi GUS w końcu 2013 r. wśród prawnie chronionych obiektów i obszarów o szczególnych walorach przyrodniczych było ponadto: 1480 rezerwatów przyrody o łącznej powierzchni 166 tys. ha, 122 parki krajobrazowe łącznie zajmujące powierzchnię 2531 tys. ha, 385 obszarów chronionego krajobrazu o łącznej powierzchni 7006 tys. ha; 7583 pozostałych form ochrony przyrody (użytki ekologiczne, stanowiska dokumentacyjne i zespoły przyrodniczo-krajobrazowe), które łącznie zajmowały 147 tys. ha; ponad 36 tys. pomników przyrody. W Polsce w ramach sieci Natura 2000 wyznaczono dotychczas 845 specjalnych obszarów ochrony siedlisk (SOO) oraz 145 specjalnych obszarów ochrony ptaków (OSO).

